Lietas Nr. 113003816
Lietas arhīva Nr. 1-0038-16/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

NORAKSTS
Lieta Nr.113003816
1-0038-16

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
Dobelē 2016.gada 19.maijā

Dobeles rajona tiesas
tiesnese I.Kovaļova
rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu sakarā ar /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību par Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Dobeles iecirkņa priekšnieka 2016.gada 29.februāra lēmumu Nr.15/16.

Aprakstošā daļa

2016.gada 16.janvārī Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas jaunākais inspektors R.Grava/pers. A/ sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PF 529647 par Ceļu satiksmes noteikumu 101.punkta prasību neievērošanu, proti, par to, ka 2016.gada 16.janvārī, plkst. 10:31, Dobeles novadā, Bērzes pagastā, Šķibē, ceļa Jelgava- Dobele-Annenieki 24. kilometrā, virzienā no Dobeles uz Jelgavu, /pers. A/ vadīja automašīnu Opel Vectra Caravan, ar reģistrācijas numuru TL numurs/ ar ātrumu 83 km/h ceļa zīmes „Apdzīvotās vietas sākums" darbības zonā, tādējādi pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu apdzīvotā vietā par 30 km/h (radara pieļaujamā kļūda ± 3 km/h). Ātrums tika fiksēts ar šim nolūkam paredzēto braukšanas ātruma kontroles mērierīci GENESIS II SELECT Nr.G2S 18657. Par šo pārkāpumu /pers. A/, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 149.^{8} panta astotās daļas nosacījumiem, Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas jaunākais inspektors R.Grava uzlicis naudas sodu 80 *euro* apmērā.

Minēto lēmumu /pers. A/ pārsūdzēja un ar Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Dobeles iecirkņa priekšnieka (turpmāk – Iestāde) 2016.gada 29.februāra lēmumu Nr.15/16 Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas jaunākā inspektora R.Gravas 2016.gada 16.janvāra lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PF 529647 atstāts spēkā negrozīts, bet /pers. A/ iesniegums noraidīts.

Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Dobeles iecirkņa priekšnieka 2016.gada 29.februāra lēmumā norādīts, ka no /pers. A/ iesnieguma izriet, ka /pers. A/ neapstrīd to, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā un laikā vadījis automašīnu, pārkāpjot maksimāli atļauto braukšanas ātrumu. Turklāt /pers. A/ atzīst gan mērierīces fiksēto, gan arī, atņemot pieļaujamo kļūdu, inspektora noteikto automašīnas faktisko braukšanas ātrumu. Tādējādi, Pārvaldes ieskatā, šie apstākļi uzskatāmi par pierādītiem. /pers. A/ nepiekrīt jaunākā inspektora R.Gravas lēmumam administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PF 529647 ņemot vērā to, ka pārkāpums viņa rīcībā fiksēts ar mērierīci, kuras metroloģiskās pārbaudes sertifikāts un derīgums nav norādīts. Iesniedzējs netika iepazīstināts ar LAPK 260.pantā noteiktajām tiesībām un pienākumiem, kā arī pamatojoties uz to, ka CSN (spēkā no 01.01.2016.) apdzīvotas vietas sākumu nosaka ar 519.ceļa zīme, savukārt LAPK 149.^{8} panta astotajā daļā ir paredzēta sankcija par pārkāpumiem, kas izdarīti neievērojot ceļa zīmes Nr.518 darbības sākšanos. Pārvalde norāda, ka transportlīdzekļa ātruma kontroles kārtību reglamentē Ceļu satiksmes likuma 43.^{4} pants, kas nosaka, ka noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu Valsts policija kontrolē ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm. Savukārt prasības mērierīcēm nosaka likums „Par mērījumu vienotību", Ministru kabineta 2007.gada 9.janvāra noteikumi Nr.40 „Par valsts metroloģiskai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu sarakstu" un Ministru kabineta 2006.gada 5.decembra noteikumi Nr.981 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm". No minētajiem normatīvajiem aktiem secināms, ka ātruma mērījuma rezultāts ir leģitīms, ja šo mērījumu veic Valsts policijas amatpersona ar ātruma kontroles ierīci, kas atbilst mērierīcēm noteiktām prasībām. Tikai šādiem nosacījumiem atbilstošs ātruma mērījums atzīstams par pieļaujamu braukšanas ātruma pierādīšanas līdzekli. Iesnieguma izskatīšanas laikā no Pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas tika pieprasīts un pievienots lietai radara GENESIS II SELECT Nr.G2S 18657 atkārtotās verificēšanas sertifikāts Nr.E0503V15, kas apliecina radara derīgumu transportlīdzekļu ātruma kontrolei līdz 13.09.2016. Iestāde norādījusi, ja, sastādot protokolu, tiek pieļautas tā noformēšanas kļūdas, tās ir procesuālās kļūdas administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros. Tādējādi tās vērtējamas pēc vispārējiem procesuālo kļūdu novērtēšanas kritērijiem. Procesuāls pārkāpums var būt par pamatu protokola atcelšanai tikai tad, ja tas ir būtisks. Procesuālais pārkāpums ir būtisks, ja tas varēja ietekmēt lietas iznākumu vai arī ir būtiski aizskāris pie atbildības sauktās personas procesuālās tiesības. Augstākās tiesas Senāts, procesuālo tiesību pārkāpums ir vērtējams atkarībā no tā ietekmes uz procesa rezultātu - galīgo lēmumu, kas pieņemts attiecīgajā procesā. Vērtējot procesuālo tiesību normu pārkāpumus un to ietekmi uz procesa rezultātu, ir jānoskaidro, vai šis pārkāpums varēja ietekmēt administratīvā akta saturu. Ja pārkāpums varēja to ietekmēt, tas uzskatāms par būtisku (LR Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2005.gada 15.marta sprieduma lietā Nr.SKA- 0059-05 14.punkts, 2010.gada 16.septembra spriedums lietā Nr.SKA-515/2010). Pārvalde, pārbaudot lietas materiālu pēc būtības, konstatē, ka administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PF 529647, sadaļā pārkāpuma būtība ir iekļautas LAPK 248.panta pirmajā daļā noteiktās ziņas. Protokolā ir norādīts, ka ātrums tika fiksēts ar šim nolūkam paredzēto braukšanas ātruma kontroles mērierīci GENESIS 11 SELECT Nr.G2S 18657. Pārvalde norāda, ka LAPK neparedz protokolā norādīt arī ierīces verifikācijas sertifikāta numuru un tā derīguma termiņu. Braukšanas ātruma kontroles mērierīces GENESIS II SELECT Nr.G2S 18657 atkārtotās verificēšanas sertifikāts Nr.E0503V15, kas apliecina radara derīgumu transportlīdzekļu ātruma kontrolei līdz 13.09.2016. ir pievienots lietas materiāliem, tādējādi Pārvalde procesuālus pārkāpumus nekonstatē. Iesniedzējs pārsūdzības iesniegumā norādījis, ka netika iepazīstināts ar LAPK 260.pantā noteiktajām tiesībām un pienākumiem, par ko protokolā veica ierakstu un

uzskata, ka inspektora veiktās darbības neatbilst LAPK 248.panta ceturtajā daļā un LAPK 250.panta otrajā daļā norādītajām prasībām, jo nepaskaidrojot tiesības, nav iespējams arī uzzināt, ka ir iespējams protokolu apstrīdēt uz vietas, rakstīt paskaidrojumu un pievienot, ja nepieciešamas, papildus informāciju. Saskaņā ar CSN (spēkā no 01.01.2016.) apdzīvotas vietas sākumu nosaka ar 519.ceļa zīme, savukārt LAPK 149.8panta astotajā daļā ir paredzēta sankcija par pārkāpumiem, kas izdarīti neievērojot ceļa zīmes Nr.518 darbības sākšanos. Pārvaldes ieskatā, iespēja personai pašai iepazīties tieši un nepastarpināti ar likumā noteikto, vislielākajā mērā nodrošina minētā mērķa sasniegšanu. Tādejādi, lai izskaidrotu LAPK 260.pantā noteiktās tiesības un pienākumus, policijas amatpersonai nav pienākums nolasīt vai pārstāstīt saviem vārdiem minēto tiesību normu, ja personai nav ierobežotas iespējas to pašai tieši un nepastarpināti izlasīt. Gadījumā, kad persona pati nevar tiesību normu izlasīt, vai viņai kaut kas no izlasītā nav saprotams, policijas amatpersonai ir pienākums to sīkāk izskaidrot. Pārvalde, pārbaudot administratīvā pārkāpuma materiālus, secina, ka Iesniedzējam tika izsniegts protokola eksemplārs un viņš iepazinās ar tā saturu. Iesniedzējs norādījis, ka nav iepazīstināts ar attiecīgo CSN panta normu, ko pārkāpis, ne attiecīgu LAPK pantu, kas paredz sodu. Pārvalde norāda, ka visas minētās ziņas - gan CSN punkts, gan LAPK pants ir norādītas protokolā, ar kuru Iesniedzējs iepazīstināts. Paša Iesniedzēja sūdzībā norādītais apliecina, ka ar protokola saturu viņš ir iepazīstināts. To izdarījis viņa līdzbraucējs /pers. B/, izlasot priekšā visu protokolā minēto informāciju (jo Iesniedzējam pēc viņa norādītā ir vecuma tālredzība). Tādējādi Iesniedzējs bija informēts par ko ir apturēts, kādu pārkāpumu izdarījis un kāds ir piemērotais sods. Saskaņā ar Valsts policijas 2010.gada 22.februāra noteikumu Nr.5 „Dienesta pienākumu izpildes organizācija un kontrole sabiedriskās kārtības nodrošināšanas un satiksmes uzraudzības jomā", 107.punktu Norīkojumam ir pienākums uzrādīt transporta līdzekļa vadītājam (ja to lūdz) ar videosistēmu veikto video ierakstu, izņemot, ja uzrādīt ierakstu nav iespējams, par to izdarot attiecīgu atzīmi administratīvā pārkāpuma protokolā. Apturētā transportlīdzekļa vadītājam tika izskaidrots, ka pārkāpts atļautais braukšanas ātrums, kas izriet no tā, ka inspektors viņu un otru personu uzaicināja skatīties video. Iesniedzējam tika dota iespēja paust savu attieksmi, par ko liecina izdarītais ieraksts protokolā - "neesmu iepazīstināts". Tomēr Iesniedzējs nenorāda neko konkrētu, kas viņam nebija saprotams. Turklāt Pārvalde nekonstatē, ka Iesniedzējs konkrētajā gadījumā nav sapratis lietas faktiskos apstākļus un savas tiesības. Tas, ka Iesniedzējs ir apstrīdējis administratīvā pārkāpuma protokolu augstākā iestādē likumā noteiktajā termiņā, liecina par to, ka savas tiesības Iesniedzējs saprata, līdz ar to, pat gadījumā, ja inspektors mutvārdos notikuma vietā nav citējis visu LAPK 260.pantu, viņš ir izsniedzis Iesniedzējam protokolu, par ko liecina Iesniedzēja paraksts, kura otrā pusē ir citētas visas svarīgākās administratīvā pārkāpuma lietvedību regulējošās tiesību normas, kas attiecas uz personu, kura saukta pie administratīvās atbildības, lai sekmētu šīs personas tiesību un likumisko interešu ievērošanu administratīvajā procesā. Pārvaldes ieskatā, konkrētā parauga protokola izsniegšana personai atzīstama par tiesību un pienākumu izskaidrošanu LAPK 248.panta piektās daļas izpratne. Iestāde norādījusi, ka nekonstatē pret /pers. A/ pieļautu LAPK 248.panta piektajā daļā un LAPK 260.pantā noteikto tiesību pārkāpumu. Pārvalde nekonstatē arī citu tiesību normu pārkāpumus, kas būtu vērtējami kā procesuāli pārkāpumi administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros un būtu par pamatu administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšanai. Iesniedzējs sūdzībā norādījis, kas saskaņā ar CSN (spēkā no 01.01.2016.) apdzīvotas vietas sākumu nosaka ar 519.ceļa zīme, savukārt LAPK 149.8panta astotajā daļā ir paredzēta sankcija par pārkāpumiem, kas izdarīti, neievērojot ceļa zīmes Nr.518 darbības sākšanos. Pārvaldes ieskatā Ceļu satiksmes noteikumos minēto ceļa zīmju numuru nesakritība ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā minētajiem ceļa zīmju numuriem neietekmē administratīvās atbildības piemērošanu personām, kas neievēro atļautā braukšanas ātrumu apdzīvotās vietās. Gan pirms, gan pēc 2016.gada 1.janvāra braukšanas ātrumu apdzīvotās vietās regulē Ceļu satiksmes noteikumi, kas nosaka, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās - 20 km/h. Savukārt ceļa zīmes "Apdzīvotas vietas sākums" vai ""Dzīvojamā zona" ir vizuāla norāde transportlīdzekļa vadītājam, ka viņš atrodas apdzīvotā vietā un šīs zīmes darbības zonā ir spēka Ceļu satiksmes noteikumu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes kārtību apdzīvotās vietās. Apstāklis, ka kādai no ceļa zīmēm mainījies numurs, nekādi neatceļ ātruma ierobežojumus, kas noteikti apdzīvotā vietā. Pārvalde neizvērtē pārējos sūdzībā ietvertos apsvērumus, secinot, ka tiem ir informatīvs raksturs un tie nevar ietekmēt lietas rezultātu.

Iestāde norādījusi, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto apliecina lietas materiāliem pievienotie jaunākā inspektora R.Gravas un jaunākā inspektora E.Sardarjana dienesta ziņojumi. Ātrums tika fiksēts ar šim nolūkam paredzēto braukšanas ātruma kontroles mērierīci GENESIS II SELECT Nr.G2S 18657, kas arī fiksēts administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PF 529647. Lietas materiāliem pievienota radara GENESIS II SELECT Nr.G2S 18657 atkārtotās verificēšanas sertifikāta Nr.E0503V15 kopija, kas apliecina radara derīgumu transportlīdzekļu ātruma kontrolei līdz 13.09.2016. Kā arī lietas materiāliem pievienots pārkāpuma konstatēšanas laikā un vietā ar dienesta automašīnā iebūvēto videoiekārtu veiktais videoieraksts, kurā fiksēts pārkāpums /pers. A/ rīcībā. Detalizēti izvērtējot administratīvās lietas materiālus, Iestāde secināja, ka Iesniedzējs /pers. A/ ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.spanta astotajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, piemērojot šajā normā paredzēto administratīvo sodu.

Iestāde norādījusi, ka likumdevējs ir imperatīvi noteicis, ka konstatējot administratīvo pārkāpumu, par kuru paredzēta atbildība LAPK 149.^{8} panta astotajā daļā, iestādei nav rīcības brīvības soda noteikšanā. Pie šādiem apstākļiem iestādei ir jāpiemēro konstants sods - jāuzliek personai naudas sods 8 0 *euro* apmērā. Līdz ar to grozīt piemēroto sodu nav tiesiska pamata. Soda veidu un apmēru konkrētajā gadījumā nevar ietekmēt ne izdarītā pārkāpuma raksturs, ne pārkāpēja personība, ne vainas pakāpe, ne atbildību mīkstinošie vai pastiprinošie apstākļi, ne arī citi apstākļi. Citiem vārdiem, iestādes rīcības brīvība neietver tiesības samazināt piemērotā administratīvā soda apmēru zem minimālās likumā noteiktās sankcijas, jo tas būtu pretrunā ar tiesību normām. Lai piemērotu konstanti noteiktos sodus, ir pietiekami kvalificēt izdarīto pārkāpumu saskaņā ar noteikto LAPK pantu. Lietderības apsvērumus attiecībā uz soda lielumu šādā gadījumā izdarījis likumdevējs. Tāpat Iestāde norādījusi, ka pieļaujamā braukšanas ātruma neievērošana ir pārkāpums ar sevišķi augstu bīstamības pakāpi, it īpaši apdzīvotā vietā. Neievērojot atļauto braukšanas ātrumu, ikvienā gadījumā pastāv potenciāls apdraudējums gan pašam vadītājam, gan citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai. Pieļaujamā braukšanas ātruma pārsniegšana, līdzīgi kā transportlīdzekļa vadīšana alkohola reibumā vai citu apreibinošo vielu iespaidā, ir visbiežāk konstatētie iemesli, kuru dēļ notiek ceļu satiksmes negadījumi. Pārvaldes ieskatā, atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanas konstatēšana un vainīgo personu obligāta sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu kārtību ceļu satiksmē un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu lietās, kurās personām tiek noteikta administratīvā atbildība par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu. Pastāvot tiesiskajam regulējumam, kas uzliek par pienākumu sodīt visas personas, kas ir pārkāpušas atļauto braukšanas ātrumu, likumdevējs ir panācis vienlīdzīgu attieksmi pret visām personām un taisnīguma ievērošanu, piemērojot administratīvos sodus. Tādejādi, /pers. A/ saukšana pie administratīvās atbildības ir lietderīga, nolūkā turpmāk vērst viņa uzmanību uz atbildīgāku attieksmi ceļu satiksmes noteikumu ievērošanā. Personai ir svarīgi apzināties likuma ievērošanas pienākumus, tiem sekot un atbildēt par savu rīcību pārkāpumu gadījumos. Iestāde secināja, ka jaunākā inspektora R.Gravas 2016.gada 16.janvāra lēmums Nr.PF 529647 pieņemts pamatoti un likumīgi, piemērojot /pers. A/LAPK 149.8panta astotās daļas sankcijā paredzēto administratīvo sodu 80 *euro* apmērā.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6} panta pirmās daļas prasībām noteikts rakstveida tiesvedības process, paziņojot sūdzības iesniedzējam un Iestādei par tiesībām sniegt paskaidrojumus, kā arī par lietas izskatīšanu un nolēmuma pieejamību.

Motīvu daļa

Izvērtējusi sūdzībā un pārsūdzētajā lēmumā norādītos motīvus, pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka sūdzība nav pamatota.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[13] panta trešo daļu, *ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams*.

Izvērtējot Iestādes 2016.gada 29.februāra lēmumā Nr.15/16 norādīto, tiesa atzīst, ka lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams. Tādējādi tiesa pievienojas lēmumā norādītajai motivācijai.

Tiesa uzskata, ka nav nepieciešams atkārtoti dot vērtējumu tiem argumentiem, kas tika jau vērtēti iestādē, jo iestādes lēmumā ir ietverti argumenti, kas atspēko sūdzības iesniedzēja izteiktos argumentus. Latvijas APK normas atļauj tiesai neatkārtot tos argumentus, kurus jau iepriekš norādījusi Iestāde lēmumā un kuri tiesas ieskatā ir pareizi, proti, ja tiesa, izskatot lietu, ir nonākusi pie tiem pašiem secinājumiem, kurus jau iepriekš izdarījusi un uzrakstījusi iestāde, tiesai nav atkārtoti jāraksta tie paši argumenti.

Sūdzības iesniedzējs neapstrīd administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto, ka protokolā norādītajā vietā un norādītajā laikā viņš ir vadījis transportlīdzekli Opel Vectra Caravan, ar valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/ un neapstrīd to, ka protokolā ir konstatēts, ka viņa vadītā transportlīdzekļa ātrums ir fiksēts ar ātruma kontroles mērierīci Genesis II Select Nr.G2S 18657 un tas bija 80 km/h (ievērojot pieļaujamo kļūdu +/- 3 km/h).

Saskaņā ar Latvijas APK (likuma redakcijā, kas bija spēkā no 06.07.2015. līdz 22.03.2016.) 149.[8] panta astoto daļu par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518. ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528. ceļa zīmi "Dzīvojamā zona", - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam astoņdesmit *euro* apmērā.

Ceļu satiksmes noteikumu 101.punktā noteikts, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās – 20 km/h.

Minētā pārkāpuma esamību apliecina lietā iegūtie pierādījumi (administratīvā pārkāpuma protokols, dienesta ziņojumi, atkārtots verificēšanas sertifikāts, izdrukas no kontrolierīces), kas ir ticami, pieļaujami un attiecināmi uz lietas apstākļiem. Tiesai nav pamata apšaubīt šos pierādījumus, jo pārkāpumu policijas darbinieks fiksējis tā izdarīšanas brīdī. Lietā nav iegūtas ziņas, kas liktu apšaubīt fiksēto apstākļu objektivitāti.

Tāpat norādāms, ka administratīvā pārkāpuma protokols ir dokuments, kurā tiek fiksētas procesuālās darbības, norādītas lietas izlemšanai nepieciešamās ziņas. Administratīvā pārkāpuma protokols ir vērtējams arī kā pierādīšanas līdzeklis, kas ietver ziņas par faktiem, kas apliecina pārkāpuma esamību (Augstākās tiesas Senāta spriedums lietā Nr.SKA-39/2009). Kā arī saskaņā ar Latvijas APK 243.panta ceturto daļu, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka apstrīdētais lēmums un protokols ir atceļams pieļauto procesuālo pārkāpumu dēļ. Sūdzības iesniedzējs norāda, ka

1) Administratīvā pārkāpuma lieta izskatīta bez viņa klātbūtnes, pretēji tam kā to paredz LAPK 248. pants, jo atrašanās dažādos transportlīdzekļos nav uzskatāms par klātbūtni administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanā;

2) Pretēji LAPK 248. panta 5. daļā norādītajam jaunākais inspektors R. Grava nav izskaidrojis viņa tiesības un pienākumus, kas ir norādīti LAPK 260.pantā, jo Protokols tika sastādīts bez viņa klātbūtnes, savukārt, pienākumi un tiesības ir jāizskaidro Protokolu sastādot;

3) Pretēji LAPK 272. pantam jaunākais inspektors R. Grava nav pārliecinājies par visiem apstākļiem, kuriem ir nozīme lietas pareizā izlemšanā;

4) jaunākais inspektors R. Grava ir rīkojies augstākajā mērā paviršī, jo bez LAPK 33. panta 1. daļā norādītajiem apstākļiem, atbildību mīkstinoši apstākļi ir norādīti arī LAPK 33. panta 2. un 3. daļā;

5) jaunākais inspektors R. Grava ir būtiski pārkāpis procesuālā taisnīguma principu (Administratīvā procesa likuma 141.pantu), kas nosaka, ka: "Iestāde un tiesa, pieņemot lēmumus, ievēro objektivitāti un dod procesa dalībniekiem pienācīgu iespēju izteikt savu viedokli un iesniegt pierādījumus. Amatpersona, par kuras objektivitāti var pastāvēt pamatotas šaubas, nepiedalās lēmuma pieņemšanā", jo viņam netika dota iespēja izteikt savu viedokli un argumentus;

6) ļaunprātīgi izmantots tiesiskās paļāvības princips (administratīvā procesa likuma 10. pants), jo paļāvies, ka kompetentas iestādes pilnvarotā persona pārzina normatīvos aktus, kas nosaka iestādes un personas rīcību administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā. Kā arī paļāvies uz to, ka kompetentas iestādes pilnvarotā persona informēs viņu par tiesībām, nevis iespiedīs rokās Protokolu, lai paraksta un protestēs, kad veiks labojumus Protokolā, jo viņš netika informēts par to, kā lai savādāk pauž savu viedokli.

7) Iestādes Lēmumā ir norādīts, ka Iestāde neuzskata, ka tas būtu iestādes pilnvarotas amatpersonas pienākums iepazīstināt ar LAPK 260. pantā norādītajām tiesībām un pienākumiem, kas ir tiešā pretrunā ar Administratīvā procesa likuma 10. pantu;

8) Nepiekrīt arī Iestādes Lēmumā norādītajam, ka viņam tika dota iespēja paust attieksmi. Termins "paust attieksmi" ir vispārīgs un bez paskaidrojuma nav vēršams uz kādu viņa konkrētu darbību.

Tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzēja iebildumi nav tādi, kad dodu tiesisku pamatu atcelt apstrīdētu lēmumu un protokolu. Pie tam norādāms, ka Latvijas APK nemaz neparedz protokola pārsūdzēšanas tiesības.

Pamatoti Iestāde norāda, ka protokola noformēšanas kļūdas ir procesuālās kļūdas. Tiesa atzīst, ka vērtējot procesuālās kļūdas, lai tās secīgi izraisītu pieņemtā lēmuma atcelšanu, tām jābūt tik būtiskām, ka tās varēja ietekmēt pieņemto lēmumu pēc būtības. No sūdzības iesniedzēja norādītā nevar tiesa izsecināt kā viņa minētās procesuālās kļūdas varēja ietekmēt lēmumu pēc būtības. Sūdzības iesniedzēja norādītais ir vispārēji apgalvojumi. Nav saprotams kā lēmumu pēc būtības varēja ietekmēt apstāklis, ka administratīvā pārkāpuma protokols tika sastādīts policijas darbiniekam atrodoties policijas transportlīdzeklī. Sūdzības iesniedzēja norādītais, ka policijas darbinieks nav pārliecinājies par visiem apstākļiem, kuriem ir nozīme lietas pareizā izlemšanā, nav bijis ļauts sūdzības iesniedzējam izteikt viedokli, ir nekonkrēts apgalvojums, jo nav norādīti konkrēti, kas tie par apstākļiem, ko policijas darbinieks nav noskaidrojis un kā tas varēja ietekmēt lēmumu. Par tiesību izskaidrošanu jau Iestāde ir sniegusi savu pamatojumu, kuram tiesa pievienojas un to neatkārto.

Sūdzības iesniedzējs norādījis, ka atbildību mīkstinoši apstākļi ir norādīti arī Latvijas APK 33.panta otrajā un trešajā daļā.

Tiesa norāda, ka saskaņā ar Latvijas APK 33.panta otro un trešo daļu *atbildību par administratīvo pārkāpumu ceļu satiksmē mīkstina apstākļi, kas samazina konkrētā pārkāpuma iespējamo apdraudējumu satiksmes drošībai, - diennakts laiks, ceļa un laika apstākļi, satiksmes intensitāte vietā, kur izdarīts pārkāpums un citi tamlīdzīgi apstākļi, kā arī personiski vai ģimenes apstākļi. Institūcija (amatpersona), kas izlemj administratīvā pārkāpuma lietu, var atzīt par mīkstinošiem arī apstākļus, kuri likumā nav minēti.*

Izvērtējot minēto regulējumu, tiesa atzīst, ka lietā nav konstatējami atbildību mīkstinoši apstākļi. Taču Iestāde pamatoti norādīja, ka pieļaujamā braukšanas ātruma neievērošana ir pārkāpums ar sevišķi augstu bīstamības pakāpi, it īpaši apdzīvotā vietā.

Izvērtējot Ceļu satiksmes noteikumu 101.punktā ietvertās prasības atbilstoši Latvijas APK 149.[8]panta astotajā daļā ietvertajam pārkāpuma

sastāvam, secināms, ka lietas apstākļi apliecina pārkāpuma esamību. Lietā ir konstatēts, ka sūdzības iesniedzējs pārsniedza pieļaujamo braukšanas ātrumu apdzīvotā vietā.

Tādējādi visi minēto pārkāpuma sastāvu pamatojošie elementi lietā ir konstatēti.

Līdz ar to secināms, ka ar lietas materiāliem ir pierādīta Latvijas APK 149.^{8}panta astotajā daļā paredzētā pārkāpuma esamība.

Tiesa secina, ka administratīvais sods atbilst tiesību normu prasībām.

Latvijas APK 289.^{12} panta pirmajā daļā norādītos apstākļus, kas viennozīmīgi ir par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai, tiesa nekonstatē. Tāpat tiesa nekonstatē procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu lēmuma atcelšanai un lietvedības izbeigšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas APK 289.^{12}panta otrās daļas 1. punktu, 289.^{13}pantu, tiesa

n o s p r i e d a

atstāt negrozītu Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Dobeles iecirkņa priekšnieka 2016.gada 29.februāra lēmumu Nr.15/16 administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PF529647, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot sūdzību Dobeles rajona tiesā. Spriedums sastādīts un pieejams 2016.gada 19.maijā.

Tiesnese (personiskais paraksts) I.Kovaļova